

3

DRUŽINA

Družina in šola imata torej v rokah niti otrokove prihodnosti. Obema je temeljna naloga omogočiti in usmerjati razvoj otrokove osebnosti. Obema so skupne želje in prizadevanja za zdrav otrokov razvoj in srečno prihodnost.

(Majda Pšunder)

Jasmina Bornšek,
vodja strokovnega
aktiva družboslovja

Družina, v kateri neprestano rastemo

Površen pogled na stare fotografije komajda spremenjenih obrazov preteklega desetletja ne pokaže velikih sprememb, še manj občutkov vseh nas, ki so se nam v tem obdobju za krajši ali daljši čas križale poti na področju družboslovja. Sčasoma so se med nami prepletle nevidne vezi, ki so nas povezale za vse življenje. Naučili smo se potrpežljivosti, medsebojnega spoštovanja in iskanja novih, boljših poti. Ob delu z mladimi smo se razvijali in delali stvari bolje ter predvsem drugače. Pogosto smo se morali naučiti stopiti čez ovire in marsikdaj spremeniti svoje prepričanje in vzorce, da smo bili uspešni.

Prav mi smo po usmeritvi svoje študijske in poklicne smeri tisti, ki na mlade vplivamo predvsem na področju čustvene inteligence, ta pa je danes temelj zdrave osebnosti. Smo tisti, ki vplivamo na vedenjske vzorce, razvijamo čut za sočloveka, dvigujemo samozavest, učimo strpnosti in resnične, brezpogojne ljubezni, kar nam predstavlja velik izziv in še večjo odgovornost, saj s tem gradimo svet prihodnosti.

Zavedamo se, da kolikor se razvijamo in rastemo sami, toliko lahko svoje zmogljivosti in darove razvijajo naši dijaki. Poleg rednega pedagoškega dela opravljamo še vrsto drugih dejavnosti in se izobražujemo tako doma kot v tujini. Odsevi našega preteklega dela se zrcalijo v sedanjosti, predvsem v uspešnih posameznikih, ki smo jih pomagali sooblikovati. S trdom zanje smo naredili tudi nekaj zase.

Člani aktiva smo vpeti v vse pore šolskih dejavnosti, včasih kot glavni dejavniki, včasih le kot nevidni, a pomembni člani. Soustvarjamo obvezne izbirne vsebine, kjer poskušamo dijake oblikovati kot osebnosti, ki bodo odgovorno sprejemale svoje odločitve in stkale pristne medsebojne odnose.

Ekskurzije, ki jih organiziramo, so mešanica sproščenosti, svobode, zaupanja, pričakovanja in prijetne energije. V Tednu vseživljenjskega učenja krepimo medgeneracijske vezi, saj medse vabimo bivše zaposlene, ki nam s svojimi izkušnjami pomagajo razumeti preteklost in s svojim zgledom dajejo nov zagon našemu delu.

Svojo in narodno identiteto smo skupaj z dijaki izražali v številnih mednarodnih projektih, ki so se v tem času izvajali. Krepili smo kulturne in jezikovne kompetence, pridobili nove izkušnje, se naučili spoštovanja in razumevanja drugačnosti in postali samozavestnejši.

Dijakom z različnimi oblikami pouka prenašamo temeljna znanja, ki se še vedno preverjajo na maturi, poklicni maturi in zaključnem izpitu, kar dokazujemo s sodelovanjem in ocenjevanjem v državni in šolski maturitetni komisiji. Na koncu izobraževanja se skupaj z dijaki veselimo uspehov na družboslovnem področju.

Razredništvo nam ne pomeni le vodenja evidenc, saj se zavedamo, da je razredna skupnost prvo in najpomembnejše okolje mladih ob vstopu v srednjo šolo. To je živa in spreminjajoča se skupina mladih ljudi, ki se mora naučiti živeti drug z drugim, se poslušati in si pomagati. Velikokrat smo edina opora in varno zavetje za posameznike, ki jim življenje ni prizanašalo. Zavedamo se odgovornosti, ki jo imamo, zato poskušamo medsebojno zaupanje med leti šolanja dijakov nadgrajevati.

V preteklem desetletju smo svoje delo opravljali ali pa to še vedno počnemo tudi v drugih izobraževalnih ustanovah ali projektih. Pouk dopolnjujemo tako na osnovnih kot srednjih šolah.

Na osnovi razvejanih korenin družinskega drevesa našega aktiva od šolskega leta 2012/13 lovimo veter naslednji člani: Anita Amon, Monika Andrenšek Mudri, Olga Arnuš, Urška Bevc, Jasmina Bornšek, mag. Savina Četina Žuraj, Terezija Drešček, Marjana Gajšek, Aleš Hofman, Maja Jerič, Dagmar Konec, mag. Helena Mešnjak, Barbara Slatenšek, Nataša Strašek, Ernestina Strehovec, Zvezdana Ritovšek in Marija Vodušek.

Člani aktiva družboslovja
v tem šolskem letu

Nada Jeraša,
mentorica Dijaške skupnosti

Vsak dijak je delček mozaike v dijaški družini

Dijaška skupnost Ekonomske šole Celje povezuje vse dijake in dijakinje na šoli in organizira občolsko življenje in delo dijakov. Predstavlja veliko družino na šoli, kjer je potrebno veliko sodelovanja, dogovarjanja, poslušanja, pravočasnega izvrševanja dogovorov ... Aktivno sodelovanje na različnih področjih omogoča dijakom in dijakinjam osebno rast in napredovanje.

Predsedniki oddelčnih skupnosti ali njihovi namestniki so izvoljeni predstavniki razredov, ki se redno sestajajo najmanj enkrat mesečno oziroma po potrebi. Obravnavajo se vprašanja, povezana z vzgojno-izobraževalnim programom, organizacijo in upravljanjem. Svoje predloge dajejo tudi organom šole.

Dijaška skupnost sprejema, organizira in izvaja programe na različnih področjih (povezovanje dijakov in dijakinj na šoli in širše, sodelovanje dijakov pri načrtovanih dejavnostih šole, varovanje pravic dijakov in sodelovanje na drugih področjih, ki so v interesu dijakov). Vsak posameznik je pomemben delček mozaike v naši veliki družini.

Marija Zabav,
predsednica Sveta staršev

Sodelovanje staršev s šolo

Svet staršev je v času tega mandata dejavno sodeloval s šolo. Upam si trditi, da je bilo sodelovanje aktivno in plodno. S skupnim delovanjem smo stremeli k čim večjemu zadovoljstvu naših otrok, torej dijakov Ekonomske šole Celje.

Naši mladostniki so kot rože na travniku; različni, a vendar vsi z isto željo, da se njihov cvet znanja in sposobnosti bogato odpre. V času srednješolskega izobraževanja so v fazi odraščanja, ki včasih morda prinaša probleme in izzive. Ob podpori učiteljev, razrednikov, svetovalne službe in vključevanju vodstva šole je bila tekoča problematika sprotno obravnavana in hitro rešena. Veseli dejstvo, da so predloge in pobude staršev šolski organi poslušali in jih skušali v največji možni meri realizirati. Starši smo s predstavniki v svetu staršev imeli vedno možnost opozoriti na perečo problematiko. Vodstvo šole nam je vedno prisluhnilo, po potrebi organiziralo sestanke s posameznimi učitelji ali s strokovnimi aktivisti. Starši smo prejeli povratne informacije; tako se je naše sodelovanje izražalo v dobri obveščenosti in v medsebojni izmenjavi mnenj. Šola, dijaki in starši smo razvili vzajemno sodelovalni odnos.

Pri oblikovanju letnega delovnega načrta smo starši lahko sooblikovali delo in življenje na šoli, zaželeni so bili naši predlogi in iskanje možnosti za vključevanje staršev v šolske dejavnosti. Obravnavali smo šolski koledar, seznanili smo se z učno problematiko, obravnavali vzgojne težave, problematiko vpisa v šolo ter izpisov dijakov, spregovorili o izostajanju od pouka, potrjevali smo predlagane delovne zvezke in učbenike. Seznanili smo se s poročili komisije za kakovost. Ves čas je bilo čutiti željo po medsebojnem sporazumevanju, zato je bilo naše sodelovanje na visoki ravni.

Organi šole so bili občutljivi za stiske dijakov in nas staršev. Starši smo pri vodstvu šole, pri vseh organih šole in delavcih šole vedno našli dobrega sogovornika. Zato želimo in upamo, da bo naše sodelovanje tako dobro tudi v prihodnje.

Marjana Gajšek,
organizatorica maturantskega plesa

Čarobnost plesnega večera

Naporne ure učenja v zaključnih letnikih vsako leto znova prekinja maturantski ples, prireditev, ki jo šola organizira že vrsto let. Ti trenutki so nepozabni za dijake, njihove starše, za nas učitelje, pa tudi za vse povabljene.

Ko je bilo dijakov na šoli še več, je prireditev potekala v hali Golovec, v zadnjih letih pa zaradi manjših generacij zaključnih razredov v Modri dvorani Celjskega sejma.

»Življenje, veliko, visoko, večno,
kličem ti: Dober dan!
in ti ponujam roko za srečno
skupno vandranje kdove kam.

Dober dan, možnosti in dolžnosti,
večni up in stalna norost,
Dober dan, mila ptica mladosti
in tvoja pesem – dar in skrivnost.«

Tone Pavček (Dober dan, življenje)

V slavnostno okrašeni dvorani, v prijetnem vzdušju in ob čudovitih zvokih plesne glasbe dijaki zaplešejo svojim izzivom naproti. Povabljenim, staršem, prijateljem in profesorjem, pokažejo vse svoje plesno znanje standardnih in latinskoameriških plesov in tako kot mnogi srednješolci po svetu, tudi četvorko in mazurko.

Vsi, ki smo zbrani ob plesišču, jih občudujemo v najlepši opravi doslej. Poleg svečanih večernih oblek in lepih pričesk jih spremlja občutek, da stopajo v drugačen svet, svet odraslosti. V njihovih očeh zaznamo iskrice sreče in ponosa. Gaudeamus igitur ... Ta čarobni večer je samo njihov. To je večer optimizma, veselja, radosti, večer iskričnosti in pozitivnega zrenja v prihodnost.

Vsi prisotni jim želimo odprtih vrat v prihodnost, da v življenje odjadrajo pokončno, ponosno, s polno energije in veliko optimizma. Vzponi in padci ter trenutki razočaranj in sreče, s katerimi se bodo pri jadrnanju skozi življenje nedvomno srečevali, naj naše maturante utrdijo, da si bodo življenje lahko oblikovali sami, da bodo uspešni pri soočanju s pomembnimi izzivi, ki jih čakajo.

Filip Zule,
nekdanji dijak naše šole

Srednješolska leta – čas izzivov, veselja in zaskrbljenosti

Ko se spominjam svojih srednješolskih dni, čeprav sem šolanje zaključil šele pred nekaj leti, je bil to čas, poln izzivov in veselja, pa tudi strahu in zaskrbljenosti, kar je nekaj vsakdanjega za najstniška leta vsakega dijaka ali dijakinje. Po opravljeni III. osnovni šoli Celje je bil vpis na takratno Srednjo ekonomsko šolo Celje moja prva in edina odločitev iz sicer preprostega razloga – v predmetniku ni bilo fizike, hkrati pa še nisem vedel, kaj bi v življenju rad počel. Menil sem, da mi bodo ekonomska in podjetniška znanja koristila pri nadaljnji poklicni poti. Svojo srednješolsko pot sem tako začel in končal na Vodnikovi ulici 10, kljub temu da je šola v zadnjih dveh letih mojega izobraževanja že imela sedež na Kosovelovi ulici.

V času svojega šolanja sem spoznal številne profesorje, ki so me spodbujali in mi pomagali, da poleg učne snovi usvojim še večšine in vrednote, ki mi bodo v življenju koristile, hkrati pa so podpirali tudi moje ustvarjanje in željo po kulturnem udejstvanju. Tako sem se pod mentorstvom številnih profesorjev udeležil literarnih tekmovanj in natečajev, soustvarjal šolski časopis Ekonomlonc, bil sem tudi član bralnega krožka dijakov. Posebno mesto ima prav zagotovo zeliščarski krožek, saj sem v njem sodeloval od njegove ustanovitve. Kljub majhnemu številu članov se je med številni-

mi ustvarjalnimi in izobraževalnimi srečanji ter pripravami na novoletne bazarje med nami in mentorico spletla posebna prijateljska vez. Prav tako se z veseljem spominjam maturantskega plesa, saj sem napisal in prebral govor v imenu dijakov in dijakinj šole.

Med najlepšimi spomini na srednješolsko pot je zagotovo izkušnja prakse v tujini, saj sem v okviru projekta Erasmus+ tri tedne v oktobru 2014 preživel v severnoirskem mestu Derry, kjer sem prakso opravljal v umetnostni galeriji. Čeprav sem imel na začetku pomisleke, sem na koncu pridobil veliko znanja in kompetenc, ki jih takšna izkušnja ponuja.

Svojega šolanja po končani poklicni maturi in petem predmetu nisem nadaljeval v ekonomski smeri kot večina mojih sošolcev. Vpisal sem se namreč na študij bibliotekarstva, informacijske znanosti in knjigarstva na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Za izbiro tega študija me je poleg ljubezni do branja in knjig navdušila šolska knjižničarka mag. Marjeta Šelih. Ekonomske in podjetniške veščine, ki sem jih pridobil v srednji šoli, so uporabne tudi pri študiju, saj pri marsikaterem predmetu govorimo o vodenju knjižnic in založb, pri tem pa sem v veliki prednosti pred svojimi kolegi, ki prihajajo iz ostalih gimnazij ali drugih strokovnih in poklicnih šol.

Čeprav sem svojo pot na ekonomski šoli zaključil že leta 2015, mi je bilo v posebno veselje vabilo gospe Šelih k sodelovanju pri vodenju bralnega krožka profesorjev Ekonomske šole Celje, ki je svoja bralna srečanja začel spomladi leta 2018.